

COOLtura- CZŁOWIEK KULTURALNY TO JA!

Program na rok szkolny 2022/ 2023

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 1
Grójec 2022

SPECYFIKA PROGRAMU:

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 1 w Grójcu nie tylko uczy, ale przede wszystkim pragnie wychowywać. Poniższy program wychowawczy został oparty na czterech filarach:

1. Wspomaganie wszechstronnego rozwoju osobowości dziecka w wymiarze intelektualnym, etycznym, emocjonalnym, społecznym i zdrowotnym.
2. Przygotowanie uczniów do właściwego funkcjonowania w grupie rówieśniczej i społeczności szkolnej, życia w rodzinie, społeczności lokalnej, ojczyźnie, Europie i świecie.
3. Internalizacja wpajanych uczniom zasad i norm, to znaczy takie ich utrwalanie w świadomości uczniów, by autentycznie się z nimi utożsamiali, rozumieli je i przyjmowali wszystkie konsekwencje wynikające z ich przestrzegania.
4. Przeciwdziałanie pojawianiu się zachowań niosących ryzyko negatywnych konsekwencji dla zdrowia fizycznego i psychicznego ucznia.

Program zmierza do rozwijania zainteresowań i umiejętności uczniów. Uczeń poznaje siebie i swoje możliwości, uświadamia sobie, jak wiele zależy od niego samego. Poznaje różnego typu sytuacje życiowe i uczy się w nich funkcjonować.

Ponadto ważnym elementem jest w realizację programu włączyć rodziców. Oni również muszą sobie uświadomić, jak wiele zależy od nich. Dorastanie to często bunt wobec wszystkiego, co wypływa od dorosłych, również bunt przeciwko zasadom dobrego zachowania. Tylko wspólne działania mogą przynieść sukces.

Czas spędzony w szkole podstawowej to okres wszechstronnego dojrzewania ucznia – fizycznego, psychicznego, społecznego. To podczas tych lat dziecko przeobraża się w młodego człowieka, który ma określone spojrzenie na świat.

Rozbudzanie kreatywności w tym okresie sprzyja wszechstronnemu rozwojowi ucznia, a to jest jednym z nadrzędnych celów w procesie edukacji.

Program przeznaczony jest do realizacji w ramach spotkań z pedagogiem, godzin wychowawczych, niemniej łączy treści z języka polskiego, historii, wiedzy o kulturze, tradycji i społeczeństwie oraz z zakresu sztuki, muzyki, technologii.

OBUDOWA DYDAKTYCZNA:

Z uwagi na fakt, iż program skupia się wokół tematu kultury człowieka będę korzystała głównie z doświadczeń i materiałów własnych oraz doświadczeń uczniów w tym zakresie. Niemniej jednak za ważne uważam następujące pozycje lekturowe:

- I. Ostałowska *Ada to nie wypada nie tylko savoir-vivre, nie tylko dla dziewcząt*;
- J. Krzyżanek *Dobre maniery, czyli savoir – vivre dla dzieci*;
- *Dobre obyczaje* red. E. Jemiołkiewicz;
- seria książek Adele Faber Elaine Mazlish *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały, jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*

Ponadto uczniowie będą uczestniczyć w wyjazdach do biblioteki, kina, teatru, muzeum, galerii sztuki, pogadankach z wychowawcami, spotkaniach z rówieśnikami.

Ewaluacją tego programu będzie prezentacja projektu Człowiek *kulturalny to ja*, czyli zdefiniowanie przez grupę w formie prezentacji lub plakatu kim jest człowiek kulturalny.

CELE NADRZĘDNE:

- modelowanie osobowości ucznia poprzez kształtowanie właściwych postaw wobec siebie i innych,
- rozwijanie umiejętności analizowania różnych zachowań z uwzględnieniem warunków, w jakich się pojawiły,
- przygotowanie uczniów do życia w świecie dorosłych,
- uczenie istnienia w kulturze, tak by stawała się wewnętrzną i osobistą własnością młodego człowieka,
- kształtowanie szacunku dla wartości uniwersalnych,
- rozwijanie wrażliwości estetycznej.

MODUŁY:

- Jak mnie widzą....
- Moje zachowanie świadczy o mnie.
- Uczę się być człowiekiem kulturalnym.
- Jestem wzorem dla mojego dziecka.

TREŚCI:

- Dbam o swój wygląd i postawy.
- Obserwuję świat, postawy i zachowania ludzkie.
- Staram się zachowywać kulturalnie.
- Pomagam swemu dziecku stawać się dorosłym.

Jak mnie widzą...

Podstawowe treści	Cele szczegółowe	Sposoby realizacji Stosowane metody	Zamierzone osiągnięcia uczniów
Czy akceptuję swój wygląd?	- Kształcenie umiejętności akceptacji siebie i obiektywnego spojrzenia na siebie; ciałopozytywność	Pogadanki, dyskusje, przeglądanie prasy dla pań i panów, przeglądanie Instagrama, TikToka, influencerów pokazujących zasady dbania o wygląd.	Uczeń jest bardziej pewny, zna swą wartość, akceptuje siebie, wie, co jest jego słabą stroną i stara się nad tym
Jak powinienem się ubierać?	- wskazywanie jak wiele zależy od pierwszego wrażenia, jakie odczuwa człowiek przy spotkaniu innej osoby;	Rozmowa o retuszowaniu zdjęć. Redagowanie gazetek tematycznych, prezentacji, zachęcanie do różnego rodzaju zadań, wskazywanie zalet różnorodności urody.	pracować, rozumie zasady autoprezentacji, rozumie różnicę między ubraniem a przebraniem, starannie dobiera fryzurę, makijaż, dba o swój strój - potrafi ubrać się stosownie do sytuacji (szkoła, dyskoteka, teatr, apel), rozumie, że strój jest pewnego rodzaju konwencją, wie do kogo może zwrócić się o pomoc, jeśli nie akceptuje swojego wyglądu;
Makijaż, fryzura - ile mogę?	- Rozumienie czym są kompleksy, wady urody i zalety – o makijażu, farbowaniu włosów, paznokciach, tatuażach, piercingu;	w miarę możliwości spotkania i rozmowy z fachowcami - psycholog, pedagog, fryzjer, dermatolog, dentysta, dietetyk, trener, kosmetyczka, stylistka.	
Osoby, które mogą mi pomóc poprawić swój wizerunek.	- wskazywanie zasad, jakimi powinien kierować się człowiek kulturalny, dbający o swój wygląd zewnątrzny – na ile mogę sobie pozwolić? Stylizacje na sytuacje oficjalne i towarzyskie – zasady.		

Moje zachowanie świadczy o mnie...

Podstawowe treści	Cele szczegółowe	Sposoby realizacji Stosowane metody	Zamierzone osiągnięcia uczniów
Jak zachowuję się w domu? Jaki jest mój stosunek do szkoły i rówieśników? Czy umiem zachować się w towarzystwie osób starszych? Czy umiem zachować się w towarzystwie rówieśników? Czy umiem bywać w miejscach publicznych?	- Budzenie zainteresowania własną osobowością; - rozwijanie zdolności trafnej oceny własnych zachowań; - zapoznanie z zasadami savoir vivre i stosowności; - wulgaryzmy a kultura słowa - kształcenie zdolności obserwacji ludzi w różnych sytuacjach:	Pokazywanie zachowań właściwych -film, YouTube, drama, książka. codzienność; tworzenie sytuacji problemowych i wspólne ich rozwiązywanie: nagradzanie uczniów ceniących i stosujących zasady dobrego zachowania;	Uczeń stara się kulturalnie zachowywać w szkole, domu w czasie wolnym od nauki, zna zasady postępowania, potrafi przyjąć postawę asertywną, wie na ile go stać, na co może sobie pozwolić, potrafi wyszukiwać postawy godne naśladowania, uczy się na własnych błędach - nie popełnia tych samych gaf towarzyskich po raz kolejny:

Staram się zachowywać kulturalnie

Podstawowe treści	Cele szczegółowe	Sposoby realizacji Stosowane metody	Zamierzone osiągnięcia uczniów
Kino, teatr, muzeum, wycieczka -jakie kryją tajemnice dobrego zachowania? Na ulicy, w autobusie - jak postępować, by się nie wstydzić? Jak zachować się przy stole? Kim oni są? - wzorce dobrych zachowań.	- kształcenie umiejętności właściwego zachowania się poza szkołą i domem; - pogłębianie znajomości zasad savoir-vivre, higieny i kultury osobistej; - tworzenie właściwego systemu wartości, którym powinien kierować się młody człowiek; -rozwijania umiejętności wzorowania się na ludziach kulturalnie i godnie się zachowujących;	Prowadzenie pogadanek. dyskusji, dzielenie się swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami, wyjazdy do kina, teatru, galerii, zwiedzanie obiektów kultury, tworzenie plakatów, map pojęciowych, wskazywanie wzorców godnych naśladowania, podjęcie projektu i stworzenie definicji” Człowiek kulturalny”	Uczeń umie wykorzystywać zdobyte informacje staje się bardziej wrażliwy, uczy się dostrzegać piękno w codziennym w życiu, życiu, zna zasady dobrego zachowania i stara się je stosować, jest odpowiedzialny za własne decyzje i czyny,

Jestem wzorem dla mojego dziecka

Podstawowe treści	Cele szczegółowe	Sposoby realizacji Stosowane metody	Zamierzone osiągnięcia uczniów
Jak pomóc dziecku wejść w dorosłe życie? Co to znaczy, być wzorowym rodzicem?	- pogłębianie umiejętności rozmawiania z dzieckiem, – tworzenie właściwych relacji dziecko - rodzic, -budowanie właściwego systemu wartości, którym powinien kierować się młody człowiek; - czym jest modelowanie przez naśladowanie? -kiedy i jak powiedzieć „nie”? -uczciwość – czy rób to co mówię, a nie to co robię z adziółka?	Przeprowadzenie pogadanki z rodzicami, ankieta, wygłoszenie referatu, dyskusje podczas zebrań z rodzicami.	Rodzice potrafią rozmawiać z dziećmi, o tym co im się nie podoba w ich postępowaniu, zdają sobie sprawę, jak wiele zależy właśnie od nich, starają się dostarczać dobrych wzorów zachowania, Rodzice wiedzą, gdzie szukać pomocy, jakie zachowanie powinno ich zaniepokoić.

Ze względu na aktualne, pilne i indywidualne potrzeby uczniów, tematyka zajęć i kolejność przeprowadzonych lekcji może ulegać zmianom. Nie wszystkie też zagadnienia muszą zostać zrealizowane. Niektóre z nich mogą być kilkakrotnie omawiane w celu pełnego zrozumienia i opanowania, inne mogą nie pojawić się wcale